

Hudební festival **Zahrada** v Náměšti na Hané poskytuje mnoho materiálu k všestranné diskusi a není v možnostech jednoho člověka popsat či okomentovat všechny její děje, hraje-li se současně na čtyřech až pěti místech, která, chcete-li je podle zájmu na střídačku navštěvovat, vyžadují i jistý turistický výkon. Ale nevadí to, protože prostředí Náměště je pěkné a pohyb nemůže nikomu uškodit. Spěšným pohybem do zámeckého kopce můžete také zevrubně zhodnotit svůj aktuální zdravotní stav. A tak nabízím jen několik neuspořádaných dojmů z této události, které bych charakterizoval asi tak trochu jako špíz.

A tak tedy: překrývají-li se programy, nutně musíte sledovat jedno na úkor druhého. Já jsem například musel v sobotu oželeť téměř celý čas přidělený koncertu Žalmana a spol., který si většinou ujít nenechávám, tentokrát s avízovanou svatbou Jana Brože a Jindřišky Petrákové, abych mohl slyšet valašskomeziříčskou folk-"hiphopovou" formaci

Docuku

u radnice. Tato kapela hrající ve složení housle, mandolína, akordeon, kytara a bicí, uzavírala odpoledne nakladatelství Indies. Jistě také díky výše zmíněnému zůstalo v hledišti jen několik desítek vytrvalců, kteří se sporadicky dávali do bujarého tance. Jsem rád, že jsem tuto kapelu složenou na první poslech z ostřílených muzikantů, hrající vlastní repertoár na lidové motivy, slyšel, jen si myslím, že by celkovému zvuku kapely určitě prospěla basová složka. Program na tomto pódiu se toho dne protáhl až přes půl desátou, kdy si zmínění snoubenci dávno řekli své ano.

Také jsem musel oželeť část nedělního soutěžního vystoupení písničkářů u radnice, když jsem se chtěl zúčastnit na poslední chvíli zorganizovaného "nezahradního" koncertu **Jana Matěje Raka a Šárky Burešové**

v Náměšťském farním kostele. Oba zmínění dostali v minulém roce Krtečka, ale letos na hlavním ani vedlejším pódiu spatřen nebyli. Musím říct, že ať už byli důvody pro takto uspořádaný koncert jakékoliv, pro mě to byl jeden z vrcholů těch dnů stráveným v Náměšti a kdybych jel na Hanou jen kvůli tomuto koncertu, stačilo by mi to.

K radnici jsem tedy přišel pozdě, ale písničkáře a jejich výkony jsem již znal z dřívějších předkol. Jsem rád, že jsem až do vyhlášení diváckého hlasování nezapochyboval o tom, že letošního písničkářského Krčka získají vsetínští **Žamboši**. Jejich písňová tvorba je lidem asi nejblíže, čemuž napomáhá i nezaměnitelný způsob interpretace, jimž si obecenstvo bezpochyby naklonilo a cenu získali s jasnou převahou hlasů. V těchto dnech došlo také k slavnostnímu otevření jejich internetové prezentace na www.zambosi.cz. Docela mě ovšem zamrzelo, že na opačném konci diváckého hlasování se ocitl pražský písničkář Petr Sedláček. Myslím, že by si zasloužil mnohem více všestranné pozornosti publika.

Teprve po skončení festivalu jsem si uvědomil několik věcí: zdálo se mi, že celková atmosféra, přesto, že program na hlavní scéně měl obrovský spád díky zatahování opony, byla poněkud

unavená. Snad to bylo také tím, že na hlavní scéně tentokrát nebyl ozvučovací aparát tolik "vyhulen", snad tím trochu studeným počasím, kdy pivo moc nechutnalo a možná je to jen můj osobní dojem. Každopádně za baviče letošního ročníku bych vyhlásil Vlastu Redla " a další?" přičemž vystoupení **Šany** (Petra Šanclová) v rámci čtvrtletního, předzahradního koncertu bych určitě zařadil k tomu nejzajímavějšímu, co jsme letos mohli slyšet.

Ještě bych se rád zmínil o dvou hudebních formacích, které mě mile překvapily. Prvním je vokální sextet z Třeště s názvem **Voxtet**, který se zúčastnil soutěže o získání Krtečka, a dostal se celkově na sedmé místo. Díky bezchybné a téměř dokonale vyladěné jazz-popové interpretaci, kterou jsem do této doby znal jen z nahrávek Singers Unlimited, jsem ochoten jim prominout převzatý a anglický repertoár. Kapela zpívající ve složení dva ženské a čtyři mužské hlasy, není však na pódiích žádným nováčkem a chcete-li jim popřát více pozornosti, navštivte jejich stránku www.voxtet.cz

Druhou pro mě osobně zajímavou kapelou byla **Alešanka** z Českého Těšína. Jejich soutěžní vystoupení na hlavním pódiu jsem sice neslyšel a v hlasování se umístili až na 24 místě. Měl jsem ale možnost slyšet celé jejich vystoupení u Kapličky a musím říct, že to byl příjemný vstup do sobotního hudebního dne. Ze sedmičlenné kapely (bicí, basa, perkuse, flétna, klávesy, zpěv, kytara) nejvíce zaujme kytaristka Jana Bílá, která je také převážnou autorkou repertoáru. Zaujali mě jistou "nekompliktností" textů, pěkně šlapající a přitom neagresivní jazzrockovou interpretací, kterou oni sami charakterizují jako diajazz. Diajazz je také název jejich prvního alba, které si budu pouštět, až budu mít všeho dost, nebo až nebudu moci spát.

Určitě by se dalo psát ještě o mnohém jiném, co souvisí s událostí, jakou je festival Zahrada. Děláme-li však špíz, navlékáme na dřívko jen ty největší pochutiny a tak se zcela programově vyhnu kritice čehokoliv. Proto bych závěrem zcela rád a upřímně vyzdvihl a ocenil službu milých vybíračů a dávačů vstupenkových kupónů u vstupů do areálů, a asi úplně nakonec pochválil paní prodavačku v obchodě s potravinami v Náměšti za úsměv, který mi darovala, když jsem si kupoval rohlíky na snídani.